

Stoga je cjelokupno kretanje historije, s jedne strane, zbiljski akt radjanja komunizma, rođenja njegova empirijskog postojanja, a s druge strane, za njegovu svijest koja misli - shvaćeno i svjesno kretanje njegova nastajanja, dok onaj još nedovršeni komunizam traži historijski dokaz za sebe u pojedinim historijskim oblicima koji su suprostavljeni privatnom vlasništvu, dokaz u postojećem na taj način što istrže pojedine momente iz kretanja (na tom konju osobito jašu Kabe, Vilegardel itd.) i fiksira ih kao dokaze za svoju historijsku čistokrvnost, čime upravo dokazuje da nesrazmjerno veći dio toga kretanja protivrječi njegovim tvrdnjama, i ako je jednom postajao, da upravo njegov prošli bitak opovrgava pretenzije suštine.

Lako je uvideti nužnost toga da cjelokupno revolucionarno kretanje nalazi kako svoju empirijsku tako i teorijsku bazu u kretanju privatnog vlasništva, upravo u kretanju ekonomike.

To materijalno, neposredno osjetilno privatno vlasništvo jest materijalni, osjetilni izraz otudjenog čovjekova života. Kretanje privatnog vlasništva - proizvodnja i potrošnja - jest osjetilno očitovanje kretanja cjelokupne dosadašnje proizvodnje, tj. ozbiljenje ili zbiljnost čovjeka. Religija, porodica, država, pravo, moral, nauka, umjetnost itd. samo su posebni načini proizvodnje i padaju pod njen opći zakon. Stoga je pozitivno ukidanje privatnog vlasništva kao prisvajanje čovjekovog života pozitivno ukidanje svakog otudjenja, dakle povratak čovjeka iz religije, porodice, države itd. u svoje ljudsko, tj. društveno postojenje. Religiozno otudjenje kao takvo događa se samo u području svijesti čovjekove unutrašnjosti, ali ekonomsko otudjenje je otudjenje zbiljskog života - stoga njegovo ukidanje obuhvata obe strane. Razumje se da kretanje kod raznih naroda počinje prema tome da li se istinski priznati život naroda više događa u svijesti ili u vanjskom svijetu, da li je više misaoni ili realni život. Komunizam počinje odmah s ateizmom (Oven), ateizam je isprva još daleko od toga da je komunizam, kao što je onaj ateizam s kojim počinje komunizam više jedna apstrakcija. - Stoga je filantropija ateizma isprva samo filozofska, apstraktna filantropija, dok je filantropija komunizma odmah realna i neposredno pripravna za djelovanje.

Vidjeli smo kako pod pretpostavkom pozitivnog ukinutog privatnog vlasništva čovjek proizvodi čovjeka, sama sebe i drugog čovjeka; kako je predmet koji je neposredno odjelotvorenje njegove individualnosti istovremeno njegovo vlastito postojanje za drugog čovjeka, postojanje tog drugog čovjeka i postojanje drugog za prvoga. Ali, i materijal rada i